

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שמואל א" – פרק ז

א וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי ו קַרְיַת יַעֲרִים וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבֹאוּ
אֹתוֹ אֶל־בֵּית אַבִּינָדָב בַּגְּבְעָה וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ קִדְשׁוֹ
לְשָׁמֵר אֶת־אֲרוֹן יְהוָה: ב וַיְהִי מִיּוֹם שַׁבַּת הָאֲרוֹן בְּקַרְיַת
יַעֲרִים וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֹשְׂרִים שָׁנָה וַיִּנְהוּ כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה: ג וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִם־בְּכָל־לְבַבְכֶם אַתֶּם שָׁבִים אֶל־יְהוָה הֲסִירוּ
אֶת־אֱלֹהֵי הַנֶּזֶךְ מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂיתֶם וְהַכִּינוּ לְבַבְכֶם
אֶל־יְהוָה וְעַבְדֵהוּ לְבַדּוֹ וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:
ד וַיִּסְּרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבַּעַלִּים וְאֶת־הַעֲשִׂיתָת וַיַּעֲבְדוּ
אֶת־יְהוָה לְבַדּוֹ: ה וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְּצוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
הַמְצַפְתָּה וְאֶת־פִּלִּל בַּעֲדְכֶם אֶל־יְהוָה: ו וַיִּקְבְּצוּ הַמְצַפְתָּה

וַיִּשְׁאַבוּ-מַיִם וַיִּשְׁפְּכוּ ׀ לְפָנַי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא
וַיֹּאמְרוּ שָׁם חָטְאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בַּמִּצְפָּה: ז וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי-הִתְקַבְּצוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סֶרְנֵי-פְּלִשְׁתִּים אֶל-יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ מִפָּנָי פְּלִשְׁתִּים: ח וַיֹּאמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶל-שְׁמוּאֵל אַל-תַּחַרֶּשׁ מִמֶּנּוּ מִזְעַק אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וַיִּשְׁעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: ט וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טָלָה חֶלֶב אֶחָד
וַיַּעֲלֶה וַיַּעֲלֶהוּ עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה
בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה: י וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלָה הָעוֹלָה
וּפְלִשְׁתִּים נִגְּשׂוּ לְמַלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּרְעַם יְהוָה ׀
בְּקוֹל-גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל-פְּלִשְׁתִּים וַיַּהַמּוּ וַיִּנָּגְפוּ לְפָנָי
יִשְׂרָאֵל: יא וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן-הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ
אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיִּכּוּם עַד-מַתַּחַת לְבֵית כָּר: יב וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל
אָבִן אַחַת וַיִּשֶׂם בֵּין-הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשָּׁן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמָהּ
אָבִן הָעֶזֶר וַיֹּאמֶר עַד-הֵנָּה עֲזָרְנוּ יְהוָה: יג וַיִּכְנְעוּ
הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא-יָסְפוּ עוֹד לָבוֹא בְּגְבוּל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי
יַד-יְהוָה בַּפְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁמוּאֵל: יד וַתִּשְׁבְּנָה הָעָרִים

אֲשֶׁר לָקַחוּ-פְּלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל ׀ לְיִשְׂרָאֵל מֵעֶקְרוֹן
וְעַד-גַּת וְאֶת-גְּבוּלָן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי
שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאֲמֹרִי: טו וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל
אֶת-יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּיו: טז וְהִלֵּךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב
בֵּית-אֵל וְהִגְלִיגַל וְהַמְצִפָּה וְשֹׁפֵט אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶת
כָּל-הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה: יז וְתִשְׁבְּתוּ הַרְמַתָּה כִּי-שֵׁם בֵּיתוֹ
וְשֵׁם שֹׁפֵט אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן-שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה:

ספר "שמואל א" – פרק ח

א וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמוּאֵל וַיִּשֶׂם אֶת-בָּנָיו שְׁפֹטִים
לְיִשְׂרָאֵל: ב וַיְהִי שֵׁם-בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשֵׁם מְשֻׁנְהוֹ אַבְיָה
שְׁפֹטִים בְּבֵאֵר שִׁבְעָה: ג וְלֹא-הָלְכוּ בָנָיו בְּדַרְכּוֹ בְּדַרְכּוֹ וַיִּטּוּ
אַחֲרֵי הַבָּצֵעַ וַיִּקְחוּ-שָׁחַד וַיִּטּוּ מִשְׁפָּט: ד וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-שְׁמוּאֵל הַרְמַתָּה: ה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲנִיחָה
אֶתְּהָ זַקְנֹתָ וּבָנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ עֲתָה שִׁימָה-לָנוּ מֶלֶךְ
לְשֹׁפְטֵנוּ כְּכָל-הַגּוֹיִם: ו וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינָיו שְׁמוּאֵל כֹּאֲשֶׁר
אָמְרוּ תְּנֵה-לָנוּ מֶלֶךְ לְשֹׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה:

ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכֹל
אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֶתְּךָ מֵאֲסוּ כִּי־אֲתִי מֵאֲסוּ
מִמְּלֶךְ עֲלֵיהֶם: ח כְּכֹל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הֵעֵלֹתִי
אֶתְּם מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲזֹבֵנִי וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים
אַחֲרַיִם כֵּן הִמָּה עֹשִׂים גַּם־לָךְ: ט וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אַךְ
כִּי־הָעֵד תָּעִיד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָּהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם: י וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם
הַשְּׂאֵלִים מֵאֵתוֹ מֶלֶךְ: יא וַיֹּאמֶר זֶה יְהִי מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׂם לוֹ בְּמִרְכַּבְתּוֹ
וּבַפָּרָשִׁי וּרְצוּ לִפְנֵי מִרְכַּבְתּוֹ: יב וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים
וְשָׂרֵי חֲמֵשִׁים וְלַחֲרָשׁ חֲרִישׁוֹ וְלַקָּצֵר קָצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת
כָּל־יִמְלַחֲמָתוֹ וְכָל־יִרְכָּבוֹ: יג וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת
וְלַטַּבָּחוֹת וְלְאִפּוֹת: יד וְאֶת־שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כַּרְמֵיכֶם
וְזִיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לְעַבְדָּיו: טו וְזָרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם
יַעֲשׂוּ וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו: טז וְאֶת־עַבְדֵיכֶם
וְאֶת־שְׂפָחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בַּחֲוָרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוֹרֵיכֶם
יִקַּח וְעָשָׂה לְמַלְאכָתוֹ: יז צֹאנֵכֶם יַעֲשׂוּ וְאֶתְּם תִּהְיוּ־לוֹ

לְעֲבָדִים: יח וְזַעֲקֶתֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלְּפָנַי מִלְּכַכֶּם אֲשֶׁר
 בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא:
 יט וַיִּמָּאֲנוּ הָעַם לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי
 אִם־מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ: כ וְהֵייוּ גַם־אֲנַחְנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם
 וְשִׁפְטָנוּ מִלְּכָנוּ וַיֵּצֵא לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־מִלְחַמֹּתֵינוּ:
 כא וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דְּבָרֵי הָעַם וַיְדַבֵּר בְּאָזְנֵי
 יְהוָה: כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלְךָ וְהַמְלִכְתָּ
 לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לָכוּ אִישׁ
 לְעִירוֹ:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)

וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)